

döntése végett mindkét peres fél hivatkozott ugyan, de okirattfelmutatási kötelezettség nélkül, s így e tanu kihallgatása alkalmával az ügyleti levelet csak mint saját vallomását támogató adatot vélte szükségesnek bemutatni.

Minthogy ugy az 1914:XLIII. t.-c. 86. §-a, mint az ill. díjjegyzék 59. tétel 5. pontjának helyes értelmezése szerint a feltételes illetékmentes kereskedelmi levélnek bíróság előtt való használata esetén is csak akkor állhat be az illetékfizetési kötelezettség, ha azt olyan fél használja, aki az ügyletben résztvevő: s így a tanu, mint a perben ügyfélként nem szereplő egyén által minden jogi érdek nélkül bemutatott kereskedelmi levél feltételes illetékmentességét nem veszi el, a panasznak helyet kellett adni.

A külföldön kelt, külföldiek közötti jogviszonyt tartalmazó kötlelél a perben való felhasználással illeték-kötelessé válik akkor is, ha a peres felek az ügyletben nem is vettek részt. Az illetéket a felhasználó külföldi peres fél ügyvédje tartozik leróni (Közigazgatási Bíróság 20/1928. szám.) G. A. G. felperesnek G. M. alperes ellen 290.000 K és járulékai iránt a budapesti kir. törvényszék előtt folyamatba tett perben 1922. évi november 8-án beadott előkészítő irathoz panaszos, a külföldi felperes képviselője becsatolta a megleletezett kötlelét.

Igaz, hogy ez a kötlelél nem a peres felek között jött létre, de mivel felperes becsatolta, nyilván a per által érdekelt körülményeket kívánta vele bizonyítani, tehát bár külföldön kelt s külföldiek közt levő jogviszonyra vonatkozik, az 1914. évi XLIII. t.-c. 86. és 53. §-ai alapján a vele bizonyító felekre nézve illetékkötelessé vált, s minthogy felperes külföldi, ezen illetéket a panaszos köteles leróni.

Az állami kedvezményekről szóló 1907. évi III. t.-c. 1. §-ában megállapított illetékmentesség a cégbírószági beadványok illetékére nem terjed ki. (Közigazgatási Bíróság 1590. sz. elvi jelentőségű határozata). A vitás illetéket a hivatalos lelet alapján azért szabták ki, mert a cég 1,680.000.000 K alaptőkeemelésnek bejegyzése tárgyában a cégbírószághoz 1924. évi november 7-én benyújtott beadványán 32,330.000 K bélyeghiány mutatkozott.

A panaszos ezt azért támadja, mert vállalata a m. kir. kereskedelemügyi miniszter 1925. évi 53.212 sz. határozatával 1924. évi május 28-tól számított tíz évre az 1907. évi III. t.-c. 1. §-ában meghatározott állami kedvezményekben részesült, minélfogva az említett beadvány illeték alá nem esik.

A bíróság a panaszt alaptalannak találta.

Az 1907. évi III. t.-c. 1. §-a az állami kedvezményekben részesített vállalatokat alaptőkájük felemelése esetén csak a